

Şehit

Ashikur Rahman Hridoy

Doğum tarihi: 8 Şubat, 2010
Şehadet tarihi: 4 Nisan, 2025
Bölge: Barishal
İlçe: পটুয়াখালী

Kısa Biyografi

Meslek: İşçi

Şehadet Yeri: Jatrabari, Dakka

Şehitlik Olayı ve Detayları

Gözlerde hayaller, göğüste kurşun — bu mu bizim tarihimiz?

Şehidin Hayatı

Doğum ve Çocukluk

8 Şubat 2010 sabahı, hafif sisli bir havada Dakka, Güney Bengal'in sakin köyü Jouta adeta hayallerle dolu sessiz bir yer gibiydi. O gün, yoksul bir aileye büyük bir mutluluk getiren bir çocuk doğdu. Babası Ansar Hawladar, rickshaw sürücüsü olarak ailesinin geçimini sağlıyordu. Annesi Morsheda Begum, çocuğunu kucaklayarak onun sağlıklı ve gururla yaşayabilmesi için dua ediyordu. Çocuğa Ashiqur Rahman Hridoy ismi verildi; sevginin bir başka adı gibi. Bu isim içinde yumuşak bir söz, umut dolu bir işaret taşıyordu.

Ancak Hridoy'un kaderi başka yazılmıştı: mücadele, fedakârlık ve bir gün şehit olmak. Yoksulluk her zaman yanlarındaydı. Çamurdan yapılmış evin çatısından yağmur damlaları sarkıyor, mutfaktan duman ve yokluğun kokusu yükseliyordu. Yine de küçük Hridoy neşeli, canlı ve sevgi dolu bir çocuktu. Okula gitmeyi severdi. Patuakhali'deki ilkokulda kitaplarla derslere katılırken gözlerinde şaşkınlık parılıyordu. Ancak bu altın sarısı çocukluk uzun sürmedi. Aile sıkıntıları ve yoksulluğun ağırlığı onu acı gerçeklerle tanıştırdı. Bir gün okul defterini bırakıp eline kürek, kova ve kürek aldı. Yedinci sınıfa kadar ancak okuyabildi, sonunda eğitim hayalleri evin kerpiç kapısında sona erdi. Yeni kimliğiyle bir işçi olarak çalışmaya başladı. Henüz genç yaşta şehirde inşaat alanlarında, tuğla yığınları ve ahşap parçaları arasında ter içinde çalışırken görüldü. İnsanlar artık ona çocuk gözüyle bakmıyor, o çalışkan bir insanın sembolüydü. Ama içinde hala o küçük okul çocuğu yaşıyordu. Haksızlıklara karşı durmayı, adaletsizliğe karşı savaşmayı, insan olarak yaşamayı hayal ediyordu.

Gösteride

2024 yılının Temmuz ayında Bengal'in gökyüzü huzursuzdu. Dakka'da nadir bir öğrenci-halk uyanışı başlamıştı. Haklar, yaşam güvenliği ve devlet ayrımcılığına karşı ülkenin gençleri ve işçileri sokaklara dökülmüştü. Bu hareket sadece siyasi bir pankart değildi; bu, mahrum insanların haykırışı, karanlıktan aydınlığa dönüşün talebidir. Ashiqur Rahman Hridoy o zaman sadece 14 yaşında bir çocuktu. Dakka'da günlük işçi olarak çalışıyordu. Ancak yüreğinde öfke ve isyan birikti.

Okula gitmeyip tuğla taşıyan çocukların olduğu, ailesinin sağlık hizmeti veya iki öğün yemek konusunda endişe ettiği bir ülkede o eğilip yaşamayı kabul etmedi. 18 Temmuz 2024'te Jatrabari'de ayrımcılığa karşı büyük bir öğrenci gösterisi yapıyordu. Şehrin sıcak havasında umut hala serindi çünkü binlerce öğrenci, genç ve işçi hep birlikte "Biz insanız, yaşama hakkımızı istiyoruz" diyordu. Hridoy o gün işini bırakarak gösteriye katıldı. Elinde pankart yoktu, sadece cesareti vardı. Gözlerinde kararlı bir inanç, genç bedeninde bir devrim doğmuş gibiydi. Gösteri yavaşça ilerliyordu ve göğsünde hayallerin ateşi çarpıyordu. Ancak

barışçıl gösteride aniden gökyüzünü delen ateş sesleri duyuldu. Polis ve öğrenci birliği askerleri silah ve coplarla saldırdı. Ateş açıldı.

Şehirde sıcak mermiler fırlatılıyordu. Bazı mermiler Hridoy'un narin bedenini deldi. İnsanlar korkuyla dağıldı. Kanlar içinde Hridoy yere yığıldı. Önünde beyaz bir gökyüzü, gri bir gelecek vardı. Birileri bağırdı, "Bir çocuk yere düştü! Yakala onu!" Bazı yoldaşları onu kaldırdı, yarasını kanla bastırıp Dakka Tıp Fakültesi Hastanesine götürdüler.

Şehit Olma Olayı

Ashiqur Rahman Hridoy artık sadece yaralı bir çocuk değildi, bir simgeydi, haksızlığa karşı sarsılmaz bir dirençti. Dakka Tıp Fakültesi'ne götürüldüğünde vücudunda çok sayıda mermi yarası vardı. Doktorlar durumunun kritik olduğunu söyledi. Para yoktu, devlet yardımı yoktu; Hridoy'un tedavisi için mücadele başladı. Babası Ansar Hawladar rickshawunu sattı. Annesinin son mal varlığı olan ineği de oğlu için sattılar. Ancak bu savaş eşit olmayan bir savaştı. Günler geçiyor, haftalar ilerliyordu. Hridoy hastane yatağında tavana bakarak bazen fısıldardı: "Annem, ben iyileşebilecek miyim?" Uzun sekiz aylık ölümle mücadeleden sonra 4 Nisan 2025'te Ashiqur Rahman Hridoy sonsuzluğa uğurlandı. Son nefesini verirken annesi yanındaydı. Morsheda'nın kucağında gözlerini kapadı. Sokakların bu genç savaşçısı bir şehide dönüştü. Cesedi köye geri getirildi. Güney Bengal'in sessiz köyü Jouta yas içinde kaldı. Doğduğu köyde, ailesinin mezarlığında sessiz ve gururlu bir boşlukta toprağa verildi. Ama gidip de ardında kalan sorular kaldı: Bu gencin hayatının sorumluluğunu kim alacak? Devlet mi? Kayıtsız toplum mu? Yoksa biz mi?

Yakınların Duyguları

Şehidin ölümü sadece bir istatistik değil; ailede büyük bir boşluğun patlamasıdır. Ashiqur Rahman Hridoy'un ölümü ailesinin hayatına ağır bir darbe vurdu. Yoksul bir aileydiler ama çocuklarına sevgi doluydular. Annesi Morsheda Begum hala bazen yatağın bir köşesine oturup oğlunun adını anarak ağlıyor. "Hridoy, sen iş bulup büyüyecektin, eve çatı yapacaktın, nereye gittin oğlum!" Bu sözler her gün havada dolaşıyor ama cevap gelmiyor. Babası Ansar Hawladar, oğlunun cansız bedeninin kendi vücudundan daha ağır olduğunu hissediyor. Rickshaw sürerken yolda duruyor, bir gölge gibi sadece yaşıyor. "Oğlum için her şeyi verdim, rickshaw sattım, ineği sattım. Ama hiç bir bakan, milletvekili, lider bir kez bile sormadı. Hatta ateş edenler bile özür dilemedi." Ailenin diğer üyeleri de kederli, ama en çaresiz olan yaşlı çift, ömürlerinin sonlarında çocuklarını gömmek zorunda kaldılar. Komşular "Çocuk sakindi, saygılıydı, çalışkandı. Gösteriye gitti diye kurşun yemeyi hak etti mi?" diyorlar.

Ekonomik Durum

Şehit Ashiqur Rahman Hridoy'un ailesi bugün sadece yaslı değil, aynı zamanda ekonomik olarak da büyük bir kriz içinde. Küçük bir toprak evde yaşayan ailenin tek kazananı Hridoy'dur. Babası Ansar Hawladar yaşının yüküyle bitkin bir rickshaw sürücüsü; annesi Morsheda Begum gelir elde edemiyor. Hridoy'un şehit olmasından sonra aile yoksulluğa düştü. Tedavi masraflarını karşılamak için son mal varlıkları satıldı; rickshaw ve bir inek. Tedavi süresince hiçbir STK, devlet temsilcisi ya da sosyal yardım kuruluşu yanlarında olmadı. Aile tek başına mücadele etti.

Şu anda ailenin yaşam koşulları çok zor. Gıda güvencesi en düşük seviyede. Üstlerinde sac bir çatı olsa da gelir kaynağı yok. Yeni gelir yollarına ihtiyaç var; örneğin küçük bir bakkal dükkanı veya tarım için destek. Bu aile sadece sempati değil, gerçek yardım istiyor. Çünkü devlet bir genci şehit olmaya zorladığında, ailesinin bakım yükümlülüğü de devlete aittir.

Son Söz

Ashiqur Rahman Hridoy bir isim, bir çocuk, bir yaşamdır; ancak onun hikayesi sadece bir şehidin yaşam öyküsü değildir. Bu, çağımızın acı gerçeği, toplumun göğsüne ve devletin damarlarına çizilmiş görünmez bir kan çizgisidir. Hridoy, hayalle doğmuş; başı dik, ter içinde çalışan; ama silahın ve merminin önünde duran çocuktu. Ölümü sadece bireysel bir kayıp değil, devlet sisteminin rezil bir başarısızlığıdır.

Bir çocuğun kalem bırakıp tuğla taşıma hikayesi kanla boyanıyorsa, bu toplum için bir leke olur. Hridoy'un hayatı gözümüze parmakla gösteriyor ki, biz nasıl bir toplumda yaşıyoruz. Çocukların hayalleri var, ama onları kurşunla susturuyorlar. Anne-babalar son varlıklarını satıp çocuklarını kurtaramıyorlar. Şehitler adına yas tutuluyor, ama aileler ihmal içinde kalıyor. Onun kaniyla yazılan bu dönem, faşizme karşı öğrenci-halk mücadelesinin en korkunç bölümüdür.

Bu kan sadece toprağı boyamadı, zamanı temizledi, vicdanları sarsmıştır. Biz Hridoy'un ruhu için rahmet diliyor, huzur için dua ediyoruz.

Ama bu dualarla birlikte görevimiz, ailesinin yüzünde yeniden bir gülümseme açmasını sağlamak, onlara yeniden yaşama şansı vermektir. Hridoy bizden ayrıldı ama gidişi boşuna olmasın. Onun fedakarlığı uyanışımız olsun, ölümü ise yarınlarımızın yeni şafağı olsun.

Şehidin Tam Adı: Ashiqur Rahman Hridoy

Doğum Tarihi: 08/02/2010

Doğum Yeri: Köy Jouta, Postane: Nogorer Hat, Mahalle: No. 08, İlçe: Baufal, İl: Patuakhali

Meslek: İşçi

Kalıcı ve Mevcut Adres: Köy Jouta, Baufal Birliği, Baufal Thana, Patuakhali İlçesi

Baba Adı: Ansar Hawladar

Anne Adı: Morsheda Begum

Eğitim Düzeyi: 7. sınıf

Aile Üyeleri: 2 (Baba, Anne) Kardeşler ayrı yaşıyor

Olay Yeri: Jatrabari, Dakka

Saldırganlar: Polis, Öğrenci Birliği

Saldırı Türü: Saçma mermi

Yaralanma Tarihi: 18 Temmuz 2024

Şehit Olma Tarihi: 04 Nisan 2025

Şehidin Mevcut Mezar Yeri: Aile Mezarlığı

Öneriler:

Öneri-1: Küçük bir bakkal veya manav dükkanı açılması sağlanabilir

Öneri-2: Aylık ya da tek seferlik yardım yapılabilir

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah yolunda öldürülenleri ölü sanmayın. Bilakis onlar Rableri katında diridirler ve rızıklandırılırlar. (Âl-i İmrân 3:169)

Hadis-i Şerif

Şehitlerin ruhları yeşil kuşların gövdesindedir. (Sahih Muslim 1887)

Dua sayısı: 1

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

